

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: DETAX, a.s., v likvidaci, Václavské náměstí 802/56, Praha 1, zast. likvidátorem Mgr. Jiřím Šlencem, Hradec Králové, Hlavní 981/58, proti žalovanému: Finanční ředitelství pro hl.m. Prahu, Praha 1, Štěpánská 28, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17.4.2008, č.j. 5632/08-1500-106054

t a k t o :

Žaloba se zamítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Správce konkurzní podstaty úpadce DETAX, a.s. JUDr. Josef Koubík podal žalobu proti rozhodnutí označenému v záhlaví rozsudku, jímž bylo zamítnuto odvolání daňového subjektu DETAX, a.s. podané správcem konkurzní podstaty JUDr. Josefem Koubíkem proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 1 ze dne 24. 9. 2007, č.j. 289331/07/001513/5203, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti ze dne 17.7.2007 o vrácení přeplatku na DPH ve výši 2.908.852,44 Kč z důvodu, že ve věci bylo již pravomocně rozhodnuto.

Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 10332, soud zjistil, že jediný akcionář rozhodl o zrušení DETAX a.s. s likvidací ke dni 12.11.2009 a jmenoval likvidátora. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5.5.2009, č.j. 38 K 8/2001-2527 byl zrušen konkurz na majetek úpadce DETAX a.s. a usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7.7.2009, č.j. 38 K 8/2001-2536 byl správce konkurzní podstaty zproštěn funkce. Do obchodního rejstříku byl zapsán likvidátor Mgr. Jiří Šlenc, Hradec Králové, Hlavní 981/58. Podle § 70 odst. 2 a 3 obchodního zákoníku se po dobu likvidace užívá firma společnosti s dovětkem „v likvidaci“, jmenováním likvidátora na něj přechází v rámci § 72 působnost statutárního orgánu jednat jménem společnosti. Podle § 72 obchodního zákoníku likvidátor činí jménem společnosti jen úkony směřující k likvidaci společnosti, při výkonu této působnosti zastupuje společnost před

soudy. Soud proto jedná s DETAX a.s. v likvidaci zastoupené likvidátorem Mgr. Jiřím Šlencem (žalobce).

V odůvodnění rozhodnutí žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že usnesením Krajského soudu v Hradci Králové čj. 38 K 8/2001-91 ze dne 9.5.2001 byl na majetek odvolatele prohlášen konkurz a správcem konkurzní podstaty byl ustaven JUDr. Josef Koubík. Odvolatel podáním ze dne 17.8.2005 doplněným podáním ze dne 21.9.2005 požádal tehdy příslušného správce daně – Finanční úřad v Hradci Králové, podle § 64 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků o vrácení přeplatku na dani z přidané hodnoty ve výši 2.908.852,44 Kč. Žádost byla z důvodu neexistence vratitelného přeplatku zamítnuta rozhodnutím čj. 174791/05/228912/3152 ze dne 20.10.2005 doručeným dne 24.10.2005. Podáním ze dne 17.7.2007 požádal odvolatel znovu o vrácení předmětného přeplatku. Správce daně řízení o této žádosti podle § 27 odst. 1 písm. e) zákona o správě daní zastavil z důvodu, že ve věci již bylo pravomocně rozhodnuto. Odvolatel v odvolání proti tomuto rozhodnutí namítl, že konkurz byl zrušen rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20.7.2005, které nabylo právní moci dne 19.1.2006. Následně dne 27.4.2006 Nejvyšší soud ČR svým rozhodnutím zrušení konkurzu zrušil. Konkurz tedy i nadále trvá. V době od 19.1.2006 do 27.4.2006 správce konkurzní podstaty svou funkci nezastával, za odvolatele tedy jednal jeho statutární orgán, který mohl vyvíjet podnikatelskou činnost a nakládat neomezeně se svým majetkem. V tomto období tedy mohly nastat skutečnosti, jejichž důsledkem mohl být i vznik daňového přeplatku. Proto byla podána další žádost o vrácení přeplatku. Správce daně však existenci přeplatku na osobním majetkovém účtu nezjišťoval a řízení zastavil. Takovýto postup je nezákonný, zákon o správě daní neobsahuje žádné ustanovení, z něhož by vyplývalo, že daňový subjekt nemůže o vrácení daňového přeplatku žádat opakovaně.

K důvodům podaného odvolání žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 2 Afs 174/2004-93 ze dne 21.9.2005, v němž NSS uvedl, že pokud o žádosti o vrácení daňového přeplatku bylo negativně rozhodnuto proto, že správcem daně není žádný vratitelný přeplatek evidován, může daňový subjekt podat novou žádost, ale za jiných podmínek. Pokud daňový subjekt *za shodného právního stavu* požádá opakovaně o vrácení přeplatku na dani, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, je takovéto rozhodnutí překážkou věci pravomocně rozhodnuté; správce daně potom takovéto řízení o žádosti dle § 27 odst. 1 písm. e) zákona o správě daní zastaví. Žalovaný uvedl, že rozhodnutí Finančního úřadu v Hradci Králové o zamítnutí žádosti o vrácení přeplatku čj. 174791/05/228912/3152 ze dne 20.10.2005 nabylo dne 9.11.2005 právní moci, neboť bylo řádně doručeno a nebyly proti němu podány řádné opravné prostředky. Ve věci žádosti o vrácení přeplatku na dani z přidané hodnoty ve výši 2.908.852,44 Kč tak již bylo jednou pravomocně rozhodnuto. Namítanou skutečnost, že od doby, kdy byl pravomocně zrušen konkurz, do rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, který zrušení konkurzu zrušil, jednal za odvolatele sám úpadce, který mohl neomezeně nakládat se svým majetkem a mohlo tak dojít ke vzniku přeplatku na dani, není možné považovat za změnu právního stavu, při které je připuštěno podat opakovanou žádost o vrácení přeplatku. Jde o změnu stavu skutkového, právní stav zůstal nezměněn, změnou právního stavu je změna právních předpisů. Je tedy patrné, že odvolatel podal za shodného právního stavu opakovanou žádost o vrácení stejného přeplatku na dani, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto. Proto správce daně byl oprávněn řízení o nové žádosti ze dne 17.7.2007 zastavit podle § 27 odst. 1 písm. e) zákona o správě daní.

Žalobce v žalobě poukázal na judikaturu ohledně povinnosti správce daně vracet do konkurzních podstaty nadměrné odpočty, která byl završena nálezem Ústavního soudu III. ÚS 648/04. Přesto stát v postavení konkurzního věřitele prostřednictvím správců daní žádosti správců konkurzních podstat zamítá s poukazem na to, že na osobních účtech úpadců není ke dni podání žádosti vratitelný přeplatek evidován a nevznikl ani v šedesátidenní lhůtě od podání žádosti. Stejně rozhodl i Finanční úřad v Hradci Králové, když žádost žalobce rozhodnutím čj. 174791/05/228912/3152 ze dne 20.10.2005 zamítl, ač věděl, či vědět měl, že ust. § 14 odst. 1 písm. i) zákona o konkurzu je zvláštním právním předpisem nepřipouštějícím započtení vzájemných pohledávek, a že jako takový má přednost před úpravou zakotvenou v § 59 odst. 3 písm. e), § 40 odst. 11 a v § 64 odst. 2 daňového řádu. Tím, že na osobním účtu daňového subjektu tento úřad neevidoval nadměrný odpočet na DPH, přestože tento vznikl a on o tom věděl, porušil § 62 odst. 1 a § 34c) odst. 1 písm. c) daňového řádu. Žádost o vrácení přeplatku na DPH ve výši 2.908.852,44 Kč žalobce podal dne 17.8.2005 pod OK-767/03, když zjistil, že Finanční úřad v Hradci Králové podáním ze dne 26.4.2005 vzal zcela zpět přihlášku pohledávek ve výši 7,695.407,- Kč, a to z toho důvodu, že tyto pohledávky byly zcela uhrazeny. Úhrada nebyla provedena z konkurzní podstaty spravované žalobcem a žalobci nebylo v té době známo, kdo za úpadce pohledávky uhradil. Přijal-li Finanční úřad v Hradci Králové v té době (do 26.4.2005) platbu na pohledávky přihlášené do konkurzního řízení, musel na účtu evidovat daňový přeplatek a žádosti žalobce ze dne 17.8.2005 měl vyhovět. Dokonce je na místě, že tento finanční úřad měl přeplatek žalobci vrátit dle § 64 odst. 6 daňového řádu do 15 dnů ode dne, kdy přijal zřejmě od třetí osoby platbu na úpadcovy daňové nedoplatky, neboť tím zavinil vznik přeplatku úpadce ve výši 2.908.852,44 Kč.

Kromě toho je žalobce toho názoru, že daňový subjekt je oprávněn žádat o vrácení nadměrného odpočtu opakovaně, přestože o jeho žádosti již bylo pravomocně rozhodnuto, a to za předpokladu, že došlo ke změně právního stavu. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že změnou právního stavu se rozumí změna právních předpisů a uzavřel, že zrušení konkurzu a jeho následné pokračování není změnou právního stavu, ale změnou stavu skutkového. S tím však žalobce nesouhlasí. Rozhodnutí Finančního úřadu v Hradci Králové o zamítnutí žádosti o vrácení nadměrného odpočtu bylo vydáno dne 20.10.2005, tj. v době, kdy již byl konkurz zrušen, ale rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 38 K 8/2001-2105 ze dne 20.7.2005 o zrušení konkurzu ještě nebylo pravomocné; právní moci nabylo až dne 19.1.2006. Ode dne 19.1.2006 až do dne 27.4.2006, kdy Nejvyšší soud ČR vydal rozhodnutí čj. 29 Odo 511/2006-2271, kterým zrušil rozhodnutí o zrušení konkurzu, nebyl daňový subjekt v konkurzu, a to není skutkový stav, ale stav právní. Po zrušení konkurzu musely být provedeny všechny úkony s tím související, např. uzavření účetních knih, podání daňových přiznání, apod. Po té, kdy konkurzní řízení opětovně pokračovalo, bylo nutné znovu provést soupis konkurzní podstaty a všechny procesní úkony, jako kdyby konkurz byl znovu prohlášen. Proto má žalobce za to, že se nejednalo o shodný právní stav, jaký existoval v době zamítnutí první žádosti, ale o zcela jiný právní stav. Proto žádost žalobce o vrácení nadměrného odpočtu ze dne 17.7.2007 měla být řádně věcně projednána, což se nestalo. Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení a navrhl, aby soud o žalobě rozhodl bez jednání.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě namítl, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze označit za změnu právního stavu, neboť došlo pouze ke změně okolností rozhodných pro posouzení skutkového stavu. Pod pojmem právní stav je třeba rozumět stav právních předpisů k určitému datu. Nejvyšší správní soud (v rozsudku čj. 2 Afs 174/2004 ze dne 21.9.2005) vázal možnost podání nové žádosti o vrácení přeplatku na změnu právních

předpisů týkajících se dané problematiky. V daném případě však právní stav zůstal nezměněn. Protože předmětem žaloby je posouzení splnění podmínek pro podání opakované žádosti o vrácení přeplatku, žalovaný se nezabývá oprávněností správce daně použít nadměrný odpočet na DPH na úhradu jiného nedoplatku dle § 64 odst. 2 zákona o správě daní. Ohledně přihlášení pohledávky do konkurzu a jejího následného zpětvzetí po jejím uhrazení žalovaný uvedl, že tehdy příslušným správcem daně (FÚ v Hradci Králové) byla přihlášena pohledávka na DPH, na penále na DPH, na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, na penále na této dani, na dani silniční, na penále na této dani a na dani z převodu nemovitostí v celkové výši 7.695.407,06 Kč vzniklá za zdaňovací období do dne prohlášení konkurzu. Dne 25.4.2005 byla na účet daně z přidané hodnoty uhrazena částka celkového (do konkurzního řízení) přihlášeného nedoplatku. Částka převyšující nedoplatek na DPH byla správcem daně (Finančním úřadem v Hradci Králové) převedena rozhodnutím ze dne 19.5.2005, čj. 127619/05/228912/3152 na úhradu nedoplatků na jiných daních (rovněž přihlášených do konkurzu). Proto správce daně vzal dne 26.4.2005 svou přihlášku zpět. Potom na účtu daně z přidané hodnoty žádný přeplatek neevidoval. První žádost o vrácení přeplatku byla ke správci daně (FÚ v Hradci Králové) podána dne 18.8.2005. Správce daně rozhodl o převedení přeplatku, žalobce nevyužil svého práva na odvolání a rozhodnutí se tak stalo pravomocným a vykonatelným. Správce daně postupoval v souladu s platnými právními předpisy, když o opakované žádosti ze dne 17.7.2007 o vrácení přeplatku nerozhodl věcně, ale řízení o ní zastavil podle § 27 odst. 1 písm. e) zákona o správě daní. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Z podnětu podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ust. 75 odst. 1, 2 s.ř.s. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl bez jednání, neboť žalovaný v soudem stanovené lhůtě s tímto postupem nevyjádřil svůj nesouhlas a žalobce s ním výslovně souhlasil. Soud vycházel z obsahu spisu předloženého žalovaným a z dokladů, které soudu předložil žalobce.

Mezi účastníky je nesporné, že na majetek společnosti DETAX, a.s. byl usnesením Krajského soudu v Hradci Králové čj. 38 K 8/2001-91 prohlášen konkurz, účinky konkurzu nastaly dne 9.5.2001. Usnesením téhož soudu čj. 38 K 8/2001-2105 ze dne 20.7.2005 (které soudu předložil žalobce), které nabylo právní moci dne 19.1.2006, byl konkurz zrušen. Usnesením Nejvyššího soudu ČR čj. 29 Odo 551/2006 ze dne 27.4.2006 bylo usnesení Krajského soudu v Hradci Králové čj. 38 K 8/2001-2105 ze dne 20.7.2005 o zrušení konkurzu zrušeno. Soud se ztotožňuje s konstatováním žaloby, že v době od 19.1.2006 do 27.4.2006 daňový subjekt nebyl v konkurzu.

Žalobce předložil soudu podání Finančního úřadu v Hradci Králové (konkurzního věřitele) ze dne 26.4.2005 adresované Krajskému soudu v Hradci Králové k čj. 38 K 8/2001, jímž tento tehdy příslušný správce daně vzal zpět přihlášku pohledávky do konkurzního řízení v celkové výši 7.695.407,06 Kč s odůvodněním, že byla v plném rozsahu uhrazena.

Do správního spisu je založeno rozhodnutí Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 19.5.2005, čj. 127619/05/228912/3152, jímž bylo rozhodnuto podle § 64 odst. 2 zákona o správě daní a poplatků o převedení přeplatku na dani z přidané hodnoty vykázaného ke dni 19.5.2005 ve výši 2 908 852,44 Kč na:

- úhradu nedoplatku daně z příjmů fyzických osob vykázaného ke dni 19.5.2005 ve výši 6 993,- Kč se dnem úhrady 26.4.2005

- úhradu nedoplatku silniční daně vykázaného ke dni 19.5.2005 ve výši 1 401,00 Kč se dnem úhrady 26.4.2005

- úhradu nedoplatku daně z převodu nemovitostí vykázaného ke dni 19.5.2005 ve výši 2 890 000,- Kč se dnem úhrady 26.4.2005.

Toto rozhodnutí, které obsahuje poučení o možnosti podat do 30 dnů od doručení reklamaci, bylo doručeno správci konkurzní podstaty JUDr. Koubíkovi dne 25.5.2005; podání reklamace z obsahu spisu nevyplývá.

Do správního spisu je založena žádost správce konkurzní podstaty ze dne 17.8.2005 o vrácení přeplatku na DPH ve výši 2 908 852,44 Kč. Dalším podáním ze dne 21.9.2005 pak správce konkurzní podstaty upozornil správce daně na rozhodnutí soudu, jímž byl zrušen konkurz na majetek úpadce, které však dosud nenabýlo právní moci; protože podle § 44 odst. 5 zákona o konkurzu zaniknou účinky konkurzu až právní mocí usnesení o zrušení konkurzu, trvají účinky zejména ustanovení § 14 zákona o konkurzu a správce konkurzní podstaty žádá o vrácení přeplatku na DPH ve výši 2 908 852,44 Kč, stejně jako v žádosti ze dne 17.8.2005.

Rozhodnutím Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 20.10.2005, čj. 174791/05/228912/3152, které bylo správci konkurzní podstaty doručeno dne 24.10.2005, byla žádost ze dne 17.8.2005 doplněná podáním ze dne 21.9.2005 o vrácení přeplatku zamítnuta s odůvodněním, že ke dni podání žádosti nebyl na osobním daňovém účtu přeplatek evidován a přeplatek nevznikl ani ve lhůtě 60 dnů od podání žádosti. Podle § 40 odst. 11 daňového řádu se prohlášení konkurzu daňové řízení nepřerušuje a vratitelnost přeplatku a jeho použití se řídí ust. § 64 odst. 2 zákona o správě daní, které není případným prohlášením konkurzu dotčeno; pokud existuje daňový nedoplatek, byť vznikl před prohlášením konkurzu, přeplatek na dani se použije ve smyslu § 64 tohoto zákona na úhradu nedoplatku, a to při respektování § 59 odst. 5 téhož zákona. Žalobce v žalobě nezpochybnil tvrzení žalovaného, že proti tomuto rozhodnutí nebylo podáno odvolání a rozhodnutí tak nabýlo právní moci.

Dne 19.7.2007 podal správce konkurzní podstaty k Finančnímu úřadu pro Prahu 1 žádost ze dne 17.7.2007 o vrácení přeplatku na DPH ve výši 2 908 852,44 Kč vykázaného ke dni 19.5.2005. Uvedl, že dřívější správce daně tento přeplatek převedl rozhodnutím ze dne 19.5.2005 na nedoplatky daně z příjmů, silniční daně a daně z převodu nemovitostí, které byly předmětem přihlášky do konkurzního řízení. Tato přihláška však byla vzata zpět po té, co uvedené nedoplatky byly zaplacený zřejmě třetí osobou. Daňový přeplatek ve výši 2 908 852,44 Kč neměl být na nedoplatky daní rozhodnutím ze dne 19.5.2005 převeden jednak proto, že tyto nedoplatky v té době úpadce již neměl a jednak proto, že takový postup je nepřipustným započtením na majetek podstaty (§ 14 odst. 1 písm. i/ zákona o konkurzu a vyrovnání).

Finanční úřad pro Prahu 1 rozhodnutím ze dne 24.9.2007, čj. 289331/07/001513/5203 podle § 27 odst. 1 písm. e) zákona č. 337/1992 Sb. zastavil řízení o žádosti o vrácení přeplatku doručené dne 19.7.2007 s odůvodněním, že žádost byla podána opakovaně, neboť ve věci již bylo pravomocně rozhodnuto rozhodnutím ze dne 20.10.2005 čj. 174791/05/228912/3152, jímž byla žádost zamítnuta, a které, vzhledem k tomu, že nebyly uplatněny opravné prostředky, nabýlo právní moci dne 9.11.2005.

O odvolání, které správce konkurzní podstaty proti rozhodnutí ze dne 24.9.2007, čj. 289331/07/001513/5203 podal, bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.

Soud vycházel z těchto podstatných skutečností:

Podle § 27 odst. 1 písm. e) zákona č. 337/1992 Sb. (daňový řád účinný do 31.12.2010) není-li v tomto nebo zvláštním zákoně stanoveno jinak, daňové řízení se zastaví, jestliže bylo ve věci návrhu již pravomocně rozhodnuto, nejde-li o rozhodnutí prozatímní povahy (procesní).

Podle § 64 odst. 4 daňového řádu požádá-li daňový dlužník o vrácení přeplatku, přeplatek se vrátí, činí-li více než 50 Kč a nemá-li současně daňový dlužník nedoplatek na jiné dani u téhož správce daně, nebo neuplatnil-li podle odstavce 2 požadavek na úhradu nedoplatku jiný správce daně, a to do třiceti dnů od doručení žádosti, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak. Nemá-li daňový dlužník ke dni podání žádosti u správce daně vratitelný přeplatek, běží lhůta pro jeho vrácení až ode dne následujícího po jeho vzniku, pokud se tak stane nejdéle do šedesáti dnů ode dne podání žádosti. Nevznikne-li do této lhůty vratitelný přeplatek, žádost se zamítne.

Rozhodnutí o *zamítnutí* žádosti o vrácení přeplatku se vydává, nemá-li daňový dlužník ke dni podání žádosti u správce daně vratitelný přeplatek a nevznikne-li tento přeplatek ani ve lhůtě 60 dnů od podání žádosti. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vrácení přeplatku, proti němuž je podle § 64 odst. 8 daňového řádu přípustné odvolání, je rozhodnutím ve smyslu § 65 s.r.s., nejde tedy o rozhodnutí prozatímní, resp. procesní povahy ve smyslu ustanovení § 27 odst. 1 písm. e/ daňového řádu.

Žádost o vrácení přeplatku ze dne 17.7.2007 se týká téhož přeplatku na DPH ve výši 2 908 852,44 Kč, o němž již před podáním žádosti ze dne 17.7.2007 bylo pravomocně rozhodnuto (dřívější žádost ze dne 17.8.2005 byla zamítnuta) rozhodnutím Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 20.10.2005, čj. 174791/05/228912/3152.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 2 Afs 174/2004-93 ze dne 21.9.2005 uvedl, že *podá-li daňový subjekt žádost o vrácení daňového přeplatku a o jeho žádosti je negativně rozhodnuto proto, že správcem daně zatím není žádný přeplatek evidován, neznamená to, že by nemohl podat žádost novou, za stejných podmínek a s jiným výsledkem. Oproti tomu, pokud daňový subjekt za shodného právního stavu požádá opakovaně o vrácení přeplatku na dani, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, je takové rozhodnutí překážkou věci rozhodnuté a řízení o takové žádosti lze zastavit.*

Žádost o vrácení přeplatku ze dne 17.8.2005 byla podána a o této žádosti bylo rozhodnuto (rozhodnutím Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 20.10.2005, čj. 174791/05/228912/3152), za situace, kdy probíhalo řízení o konkurzu vedené podle zákona č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání. Opakovaná žádost ze dne 17.7.2007 byla podána rovněž v době konkurzního řízení vedeného podle zákona č. 328/1991 Sb., neboť konkurz na majetek úpadce pokračoval (konkurzní řízení *nebylo* vedeno po dobu od 19.1.2006 do 27.4.2006).

Zákon č. 328/1991 Sb. o konkurzu a vyrovnání byl s účinností od 1.1.2008 zrušen zákonem č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). V souvislosti s přijetím insolvenčního zákona, resp. s jeho novelizací zákonem č. 296/2007 Sb., byl s účinností od 1.1.2008 rovněž zákonem č. 296/2007 Sb. novelizován i zákon č. 337/1992 Sb., daňový řád, do kterého bylo vloženo zejména ustanovení § 40a, § 40b a § 59 odst. 6, jimiž byl zakotven způsob nakládání s daňovými nedoplatky v insolvenčním řízení. Současně čl. XXVIII a čl. CIV stanovil, že ustanovení tohoto zákona (zákona č. 296/2007 Sb.) se použije i v případě správy daní (resp. i „pro daň z přidané hodnoty“) související

s řízením, které bylo zahájeno a pravomocně neskončeno podle zákona č. 328/1991 Sb. o konkurzu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Ustanovení § 40a daňového řádu po novele nově vymezuje daňové nedoplatky pro účely insolvenčního řízení a to z hlediska jejich vzniku či uplatnění v insolvenčním řízení. Toto ustanovení je však jednoznačně navázáno na insolvenční řízení, tedy na řízení vedené podle insolvenčního zákona, nikoli na řízení probíhající podle zákona o konkurzu a vyrovnání. Insolvenční zákon přitom ve svých přechodných ustanoveních (§ 432) stanoví, že pro konkurzní a vyrovnávací řízení zahájená před účinností tohoto zákona (tedy před 1.1.2008) se použijí dosavadní právní předpisy. Konkurzní řízení na majetek úpadce DETAX a.s. bylo zahájeno před datem 1.1.2008, nadále se tedy řídilo zákonem o konkurzu a vyrovnání. Bylo tedy aplikovatelné i ustanovení § 14 odst. 1 písm. i) zákona o konkurzu a vyrovnání stanovící zákaz započtení na majetek patřící do podstaty. Speciální povahu (lex specialis) ustanovení § 14 odst. 1 písm. i) zákona o konkurzu a vyrovnání oproti předpisům daňovým nevyvrátila ani zmíněná nová právní úprava daňových předpisů. Ustanovení § 64 odst. 2 a § 59 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb. tedy nebylo možné po prohlášení konkurzu vzhledem k zákonnému zákazu započtení (§ 14 odst. 1 písm. i/ zákona o konkurzu a vyrovnání) aplikovat ani po zmíněné novele daňového řádu.

Správce konkurzní podstaty tedy podal opakovanou žádost (žádost ze dne 17.7.2007) o vrácení téhož přeplatku na téže dani za *stejného právního stavu* (rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 2 Afs 174/2004), jako svou žádost dřívější (žádost ze dne 17.8.2005), o níž již bylo pravomocně rozhodnuto. Podle mínění soudu tak byly splněny podmínky pro zastavení řízení o žádosti ze dne 17.7.2007 dle § 27 odst. 1 písm. e) zákona č. 337/1992 Sb.

Žalobce v žalobě namítl, že po té, co konkurzní řízení znovu pokračovalo, bylo nutné opětovně provést soupis konkurzní podstaty a provést všechny procesní úkony, jako kdyby byl konkurz znovu prohlášen; z těchto důvodů má za to, že se nejednalo o shodný právní stav jaký existoval v době podání původní žádosti o vrácení daňového přeplatku, ale o jiný právní stav a jeho žádost ze dne 17.7.2007 měla být věcně projednána. Podle soudu tento názor přijmout nelze. Po té, co bylo zrušeno rozhodnutí, jímž byl konkurz zrušen, konkurzní řízení pokračovalo, tedy nedošlo k tomu, že by konkurz byl znovu prohlášen. Rozhodnutí Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 20.10.2005 čj. 174791/05/228912/3152 tak podle soudu zakládá překážku věci rozhodnuté ve vztahu k žádosti žalobce ze dne 17.7.2007, byť v mezidobí došlo ke zrušení konkurzu. Ostatně v souvislosti se zrušením rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20.7.2005, čj. 38 K 8/2001-2105, jímž byl konkurz zrušen, byla zrušena pouze ta rozhodnutí soudů ve sporech vyvolaných konkurzem, v nichž řízení bylo zastaveno nebo jinak skončeno jen na základě zrušení konkurzu (viz. usnesení Nejvyššího soudu ČR čj. 29 Odo 551/2006-2271); nešlo tedy o stav, jako kdyby konkurz byl znovu prohlášen, jak namítá žalobce v podané žalobě.

Zda rozhodnutí Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 20.10.2005 čj. 174791/05/228912/3152 o zamítnutí v pořadí první žádosti o vrácení přeplatku bylo zákonné či nikoliv, soud v rámci předmětného přezkumného řízení neřešil a ani řešit nemohl. Nad rámec věci však přesto soud poukazuje na to, že již rozhodnutím Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 19.5.2005, čj. 127619/05/228912/3152 bylo rozhodnuto podle § 64 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb. o převedení předmětného přeplatku na DPH ve výši 2 908 852, 44 Kč z moci úřední na nedoplatky na jiných daních. Nabylo-li toto rozhodnutí právní moci, pak ani v době podání první žádosti o vrácení přeplatku ze dne 17.8.2005 ani v době podání opakované předmětné žádosti o vrácení přeplatku ze dne 17.7. 2007, již předmětný přeplatek neexistoval, nebyl evidován, neboť předchozím rozhodnutím ze dne 19.5.2005 byl převeden

na nedoplatek jiné daně; toto pravomocné rozhodnutí bylo závazné jak pro žalobce, tak pro daňové orgány. Žalobce měl proti rozhodnutí o převedení přeplatku ze dne 19.5.2005, které mu bylo doručeno dne 25.5.2005, podat ve lhůtě 15 dnů reklamaci, případně správní žalobu proti rozhodnutí, jímž by reklamace byla zamítnuta, nikoli /a to až po uplynutí lhůty k podání reklamace/ žádost o vrácení přeplatku (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.8.2008, č.j. 1 As 101/2008).

Protože soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, zamítl ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. za situace, kdy žalobce neměl úspěch ve věci a žalovanému náklady řízení před soudem nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek ust. § 102 a násl. s.ř.s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle § 105 odst. 2 s.ř.s., stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 5. května 2011

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková